

5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia ogólnej zasady legalności i art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽¹⁾, jako że zwrotu można żądać od grup międzynarodowych, do których należą podmioty belgijskie, które otrzymały decyzję podatkową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2016 r. – PayPal/EUIPO – Hub Culture (VENMO)

(Sprawa T-132/16)

(2016/C 191/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: PayPal, Inc. (San Jose, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokat A. Renck oraz I. Junkar, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermudy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Hub Culture Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VENMO” – zgłoszenie nr 9 509 357

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 stycznia 2016 r. w sprawie R 2974/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą, jeżeli wstąpi ona do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2016 r. – Le Pen/Parlament

(Sprawa T-140/16)

(2016/C 191/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marie Le Pen (La Trinité-sur-Mer, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Ceccaldi i J.P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego opatrzonej datą 29 stycznia 2016 r., doręczonej pismem nr D 302191 z dnia 5 lutego 2016 r., podjętej na podstawie art. 68 decyzji 2009/C 159/01 Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego” z późniejszymi zmianami, w której to decyzji stwierdzono roszczenie wobec skarżącego w wysokości 320 026,23 EUR z tytułu nienależycie wypłaconych kwot w ramach pomocy parlamentarnej i uzasadniono odzyskanie tej sumy;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016–195 z dnia 4 lutego 2016 r. informującej skarżącego, że stwierdzono wobec niego roszczenie w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 29 stycznia 2016 r., że postanowiono odzyskać nienależycie wypłacone kwoty z tytułu pomocy parlamentarnej i zastosować art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła oraz art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zapłaty na rzecz Jean-Marie Le Pena kwoty 50 000,00 EUR tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący uchybień wpływających na formalną legalność zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą kompetencja w zakresie decyzji finansowych, które dotyczą partii politycznych i tym samym posłów, należy do Prezydium Parlamentu Europejskiego, a nie do sekretarza generalnego.
 - Część druga, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie może zmieniać charakteru i zakresu swoich kompetencji. Sekretarz generalny nie dysponuje bowiem należytych upoważnieniami udzielonymi przez Prezydium Parlamentu Europejskiego, na którego podstawie mógłby on przyjmować i doręczać zaskarżone akty, w których chodzi o kwestie finansowe dotyczące posła.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybień wpływających na materialną legalność zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na cztery części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą zaskarżone akty są obciążone oczywistym błędem w ocenie.
 - Część druga, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie przedstawiło żadnego dowodu na poparcie zaskarżonych aktów.
 - Część trzecia, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią nadużycie władzy i nadużycie proceduralne.
 - Część czwarta, zgodnie z którą zaskarżone akty mają dyskryminacyjny charakter.